

Ми лежимо обличчям до обличчя, подушка до подушки, серце до серця. Світло приглушене, і я чую слабкий шум хвиль, що набігають на пісок і стиха хлюпочуть. Його поцілунок буквально за подих від мене. І все ж я мушу стримуватися. Вкрай важливо, щоб я не вийшла за межі цієї спокусливої, хвилюючої стадії «він-чи-не-він?». У суботу я йду на весілля, що радше нагадуватиме зустріч випускників, і я повинна мати переконливий вигляд, коли мої колишні однокласники запитають: «Ну що, Емі, ти з кимось зустрічаєшся?».

Мій план полягає в тому, щоб загадково усміхнутися і зізнатися: «Є дехто, але ми познайомилися зовсім нещодавно, тому я не хочу наврочити». Якщо я його поцілую, то не зможу цього сказати.

— Ну? — запитує він, його очі бігають по моєму обличчю з таким закоханим виглядом, що я майже відчуваю, як його вії, губи та кінчики пальців ковзають по моїй шкірі.

Я роблю вдих, гостро відчуваючи, як надмірно здійсмаються й опускаються мої груди, видаючи мій потяг. Я хочу сказати йому «так». Одне слово — і його обличчя засяло б, він міг би навіть закричати. Але я стримуюся, бо мушу бути абсолютно впевненою. Це серйозний крок. Я не можу дозволити собі ще одне погане рішення.

Він зітхає і перевертається на спину, відчувши, що мені потрібно трохи простору. Я затримую на ньому погляд, вивчаючи його профіль і думаючи про те, як було б чудово пізнати цього чоловіка з усіх боків.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Це справді приємно, — визнаю я.

Він киває і повертає голову до мене:

— Твердий, але піддатливий.

— М-м-м, — вимовляю я, занурюючись глибше. — Я могла б лежати тут цілий день.

— Бажаєте спробувати той з ефектом пам'яті ще раз, щоб бути впевненою?

Я просто дівчина, яка лежить на ліжку і просить хлопця-консультанта допомогти їй обрати матрац. І я хочу його купити, справді хочу. Я шукаю ідеальний варіант, такий, що буде дарувати мені задоволення, коли я лягатиму на нього вночі, такий, що повторюватиме контури мого тіла, огортатиме і підтримуватиме мене, такий, що навіватиме солодкі сновидіння. Я б також віддала перевагу тому, що не потребує системи мотузок і шківів, щоб підняти мене вранці у вертикальне положення. Не думаю, що я прошу занадто багато, — лише один ідеальний матрац. Проданий мені Містером Тим Самим.

Це, може, й досить нетрадиційний спосіб знайти кохання, але, виявляється, мало хто з чоловіків настільки ж уважний, як продавці матраців, — особливо, коли ви шукаєте розкішний матрац ручної роботи.

Я збиралася зачекати з покупкою, доки не опинюся в своїй першій квартирі як власниця, але пошуки колоритного, просторого помешкання не просуваються так швидко, як я сподівалася. Коли пружина пронизала зношену тканину мого старого матраца, і штрикнула мене, як той штопор, я вирішила, що чекати більше не можна. Але навіть це виявилось справжнім випробуванням.

У першому ж місці, куди я завітала, продавець середнього віку був надто моторошним і надокучливим. Коли він зміряв поглядом мої груди і сказав, що бачить, що я

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

не сплю на животі, я рушила до дверей, але по дорозі він спіймав мене на тому, що я заздрісно дивилася на пару, яка обіймалася на матраці «Sleepeeze».

— Ми також продаємо подушки для всього тіла. — Він поспішив за мною. — Дослідження показують, що, відтворюючи емоції, що асоціюються з обіймами, ви можете дозволити своєму розуму відпочити і насолоджуватися відчуттям спокою.

Я подивилася на довгі, оббиті тканиною колони, що чекали на людську компанію, а потім повернулася до нього:

— Вони бувають у формі Джейсона Момоа?

У другому магазині було більше соснових каркасів для ліжок, ніж варіантів матраців, тож сьогодні я одразу з роботи вирушила до супермаркету за містом, і саме там усе склалося: просторий салон, залитий природним світлом, заспокійливі звуки океану на задньому плані, продавчиня, яка вже мала клієнта, але бадьоро повідомила мені, що її колега підійде до мене з хвилини на хвилину. Шкода, що вона не попередила мене про його очі, щоб я була більш підготовленою: *щоб ви знали, вони справді блакитні. Як у Бредлі Купера.*

Я не почула, що він сказав, бо вони були настільки яскравими, що мені пригадалася фраза: «Якщо ти збираєшся злетіти, то мусиш сяяти!»

— Перепрошую, повторіть, будь ласка.

— Я Метт, — повторив він.

— Матрацний Метт? — відповіла я, не подумавши.

Він розсміявся, і з того моменту це стало жартом.

Для нього виготовлення матраців було чимось на кшталт чаклунства. Коли він підвів мене до демонстраційних кубів, щоб показати поперечний зріз внутрішніх шарів, я з неспішним інтересом вдивлялася в них, одночасно намагаючись вгадати форму татуювання, яке гралося у піжмурки з рукавом його сорочки.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Однієї миті я дізналася про медичне пояснення заніміння рук, а іншої ми вже обговорювали романи Стівена Кінга (звісно ж, його улюблений — «Мізері»). У перервах між лежанням на різноманітних матрацах ми робили імітації своєї ранкової зомбі-ходи до ванної кімнати і ділилися найдивнішими речами, які ми вигукували уві сні. («Я не можу, у мене тільки три ноги!»)

— Ви знали, що лайливі слова зустрічаються у вісімсот разів частіше у розмовах уві сні, ніж коли ми не спимо?

— Справді? — ахнула я. — Це посилює мій страх заснути в літаку і вигукнути щось нецензурне.

— Вам, напевно, варто подорожувати з рулоном скотчу.

— Так, це завжди виглядає круто. Стиль заручниці.

Він дав мені спробувати іншу подушку.

— Відомі навіть випадки, коли підлітки писали SMS уві сні.

— Ніби їм мало проблем, — сказала я, дивлячись у стелю. — Якби у мене була дитина, я б виховувала її в дикій природі. Хоча мені треба було б спакувати туди цілий стос цих подушок — чому вони такі пружні?

— Це талалай-латекс — дихаючий, гіпоалергенний. Насправді його роблять із соку каучукового дерева — можливо, ви могли б стати нашим постачальником, якщо зрештою переїдете в дику місцевість?

Це видавалося набагато веселішим, ніж звичайна рутина побачень на кшталт: «Тож чим ти займаєшся? Звідки ти? Чи є якісь заборонні приписи, про які я маю знати?». Я не знала, що він скаже далі, і, як спритний лікар, який відволікає пацієнта перед уколом, замість того, щоб ніяковіти, тестуючи матраци, я зручно вмостилася на боці, і базікала, поки він сидів на краєчку сусіднього матраца. Коли продавчиня закінчила роботу і вимкнула світло в інших секціях магазину, я відчула, що його близькість збуджує, а не лякає.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— У вас коли-небудь було таке, що покупець ставив запитання, пов'язане з ліжками, яке змушувало вас червоніти? — запитала я, добре розуміючи, що натякаю на сексуальну тему.

— Була одна вісімдесятирічна жінка, стурбована тим, що матрац із ефектом пам'яті може вплинути на сексуальну активність, оскільки йому бракує батутних властивостей традиційного матраца...

Я захихотіла.

— А як щодо... клієнт коли-небудь просив вас лягти поруч із ним, щоб допомогти йому зрозуміти, чи не заважають йому рухи партнера?

Він кивнув:

— Карен воліє цього не робити, але я не проти. — Потім його голова нахилилася набік. — А що, вам потрібна ця послуга?

Його тон щойно став нижчим?

Я прикусила губу, а потім сказала:

— Гадаю, було б добре дізнатися про це на майбутнє...

І ось ми лежимо обличчям до обличчя. І це відчувається так природно, ніби ми під невидимою ковдрою, і він може будь-якої миті простягнути руку і вимкнути приліжкову лампу. Це те, чого я завжди хотіла — когось, із ким можна поговорити після того, як усі плотські бажання будуть задоволені. Того, у кого сяють очі, коли він дивиться на мене. Когось, хто дарує мені почуття захищеності, як найкращий друг зі щирим серцем.

Я не знаю, як можна почуватися комфортніше з цим незнайомцем, ніж із будь-яким іншим чоловіком, з яким я коли-небудь зустрічалася, але це так.

Тепер усе, що я маю зробити, щоб зберегти це чарівне почуття, — це зісковзнути з матраца, взяти його візитку і сказати йому, що я повернуся в понеділок, щоб зробити

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

покупку. Я б купила його прямо зараз, але вже час закриття. Крім того, я хочу мати привід повернутися після весілля.

— Я точно знайшла те, що шукала, — кажу я, підводячись на ноги.

— Чудовий вибір, — підтверджує він. — У мене вдома є такий самий.

Це знак! Або ж межа... Так чи інакше, мене тішить думка про те, що наші тіла мають схожий смак. Можливо, ми теж створимо ідеальне поєднання м'якості та твердості...

Я усміхаюся йому у відповідь, така щаслива, що йду на весілля з відчуттям повного захвату й ентузіазму.

— До понеділка-а-а! — протягую я.

Коли я прямую до виходу, він гукає мені вслід:

— Взагалі-то... Карен, напевно, замкнула двері, коли йшла. Зачекайте, я увімкну сигналізацію і вийду з вами.

Моє серцебиття прискорюється. Ми ось-ось перейдемо з робочого простору на територію, де немає правил. Я дивлюся на порожню торговельну залу.

— Було б кумедно, якби людям дозволили випробовувати ліжка вночі. Мабуть, це перетворилося б на один великий гуртожиток?

Відповіді немає. Думаю, він не почув.

Клац.

Гасне останній світильник, заспокійливий морський саундтрек замовкає, а сигналізація починає пищати, коли він прямує до мене.

Нерви зашкалюють. Що я робитиму, якщо він запросить мене випити? Не думаю, що зможу встояти.

«Будь *недосяжною!* — кажу я собі, відходячи вбік, щоб він міг відчинити двері. — *Змусь його почекати ще кілька днів...*»

— Після вас. — Він пропускає мене вперед.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

Поки він дзвенить брелоком і замикає будівлю, я дивлюся вниз по вулиці в бік станції метро.

— В який бік... — Я навіть не встигаю закінчити своє речення.

Він тягне мене в сусідній провулок.

Я намагаюся заговорити, але його очі кажуть усе, що мені потрібно знати. Мої ноги підкошуються від хтивості, і я відкидаюся назад на стіну, щоб знайти опору.

Його губи теплі й палкі, вони запускають мініфеєрверки по всьому моєму тілу. Я вже й забула, наскільки це може бути захопливим! Я чую його легкий стогін і притягую його ближче, притискаю до себе, відчуваючи, як його ремінь впирається в моє стегно. Я розпалюю пристрасть, відчайдушно намагаючись відвернути неминуче, але воно все одно починається, як і завжди, коли я цілуюся з кимось новим...

Темрява, викривлення реальності, коли мій розум катапультиється від цього солодкого, п'яного, всеможливого моменту до самого кінця наших потенційних стосунків. Бувають моменти, коли видіння заплутані або потребують певного часу, щоб їх розшифрувати, але це видіння було абсолютно чітким.

Я намагаюся вирватися з його обіймів, але він приймає моє зивання за палкість і притискається до мене сильніше. Я хотіла б просто піддатися йому і втамувати свою пристрасть, але йду іншим шляхом і даю йому ляпаса. Сильного.

— Що-о це було? — запитує він.

— *У тебе є дівчина!* — вигукую я.

Він виглядає нажаханим:

— Що?

— Ти чув мене!

— Боже мій. — Він здається приголомшеним. — Це вона тебе сюди прислала?

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Ні, я... — Я не знаю, що відповісти.

Зазвичай я видаю ці спалахи прозріння за жіночу інтуїцію, — здебільшого тому, що передбачення дуже важко пояснити, особливо в такі напружені моменти, як цей, коли я приймаю увагу чоловіка, а наступної миті відмовляю йому в найжорсткішій формі. Вони вже думають, що я наполовину психопатка. А насправді я наполовину екстрасенс. Ну, навіть не наполовину. І не зовсім екстрасенс. Це все складно пояснити.

У цьому видінні ми з Матрацним Меттом були в барі, він тулився до моєї шиї, шепотів мені на вухо, а потім з іншого боку столу з'явилася мініатюрна брюнетка, сердито штовхнула його вперед, так що коктейлі перекинулися і пролилися нам на коліна, і завилася:

— Як ти міг? — повторювала вона знову і знову.

Я знаю, що це звучить абсурдно з вуст людини, яка підглядає за майбутніми подіями, але я не очікувала, що це станеться.

— Ти здавався таким милим, — зітхаю я, розбита до глибини душі.

— Я і є милий! — заперечує він, розтираючи рукою своє зарозуміле обличчя. — Ти була такою...

— Якою? — огризаюся я.

Його плечі опускаються:

— Такою милою, кумедною і... непередбачуваною.

Він дивиться на мене так щиро, що я не можу не замислитися — чи було у видінні щось таке, що могло б натякнути на те, що йому дуже шкода і він благає прощення? Щось, що натякало б на те, що його дівчина була жакливою, сварливою і тягнула його на дно? Я заплющую очі і повторно викликаю видіння, знову переживаючи глибокий біль в її очах і те, як її рука інстинктивно потягнулася до живота. І тоді я остовпіла.

Купити книгу на сайті kniga.biz.ua >>>

— Боже мій, вона вагітна?

— Що? — здивувався він. — Як ти...

— Вона вагітна? — перепитую я.

Він виглядає наляканим і схиляє голову:

— Так.

Я почуваюся ошелешеною. Але хіба тут є чому дивуватися? Нічого нового. Якби мені довелося підсумувати останні двадцять років мого особистого життя одним словом, це було б *розчарування*.

Я хитаю головою і проштовхуюсь повз нього, помічаючи чорне таксі, коли опиняюся на вулиці.

— Таксі! — кричу я на жовте світло.

Воно реагує на мій крик, і рятує, як лицар у сяючих обладунках. І, на щастя, за кермом жінка.

— Дуже дякую, що зупинилися! — кажу я, залазячи на заднє сидіння, повідомляючи свою адресу, перш ніж озирнутися на Метта.

Він виходить із провулка, виглядаючи емоційно розбитим до напівсмерті.

Таксистка кидає на мене співчутливий погляд у дзеркало заднього виду, щойно ми від'їжджаємо:

— Ви щойно розлучилися?

Я киваю.

— Мені шкода, люба. Ви довго були разом?

Я зітхаю, вмощуючись на сидінні:

— Лише кілька хвилин.